

[Steen Folke.]

Men det er noget, som vi i virkeligheden bliver meget dårligt informeret om, og jeg vil benytte lejligheden til at nævne dette som en af de ting, som jeg synes er meget betænkelige, nemlig at hele den styring på nogle i virkeligheden meget centrale områder er henlagt til nogle faglige landsudvalg, som — på ministerens ansvar naturligvis — kan foretage en meget indgribende og omsiggribende planlægning og styring af uddannelserne. En gang imellem får vi andre lejlighed til at læse om det i pressen, når det er lykkedes nogle kvikke studerende, eller hvem det er, at få fat i den ene eller den anden rapport, som i øvrigt ikke har været tilgængelig f. eks. for de politikere, der sidder i folketingets undervisningsudvalg. Der får vi derimod — jeg havde nær sagt daglig, men det er nok overdrevet — dynger af materiale om interne forhandlinger og alle mulige forhold på RUC. Dag efter dag får vi tilsendt referater af et hvilket som helst ligegyldigt møde, der holdes på RUC, hvor man kan læse, at student det og det mødtes med lærer det og det og vedtog eller vedtog ikke et eller andet mere eller mindre interessant. Den slags holdes vi orienteret om i uhyre detailrigdom, men de meget centrale ting, der foregår i de faglige landsudvalg, er vi mig bekendt stort set uden reelt kendskab til. Derfor kan jeg fastslå, at det, der ligesom er alternativet til nedlæggelsen af disse uddannelsesråd, har vi lige så lidt sympati for; vi står faktisk her for alvor i det klassiske valg mellem pest og kolera.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg takker for de stort set positive bemærkninger om den foreslåede forenkling af det rådssystem, vi på nuværende tidspunkt har i undervisningsministeriet. Der var en lang række forskellige kommentarer til disse principper, som jeg skal komme nærmere ind på, men jeg er glad for, at der var tilslutning til, at vi må gå i gang med en forenkling, og i virkeligheden kunne jeg tilslutte mig fru Kristine Helthbergs udtalelser om, at også jeg betragtede dette som et jævnt hen kedeligt og teknisk lovforslag. Men det, forstår jeg, er der en lang række partier der alligevel ser nogle farer i.

Hr. John Haaber omtalte først og fremmest problemet med repræsentationen fra

erhvervslivet og sagde meget rigtigt, at der ikke var givet nærmere oplysning om nedsettelse af underudvalg. Det er der ikke, fordi det selvfølgelig på forhånd ikke har nogen mening at tilkendegive, at alle de råd, der nu nedlægges, skal kunne genopstå som underudvalg. På den anden side vil jeg her understrege, hvad jeg også har gjort i forskellige møder med erhvervslivets repræsentanter, at jeg betragter det som en selvfølge, at man under rådet for de fortsatte skoleuddannelser skal have oprettet et erhvervsuddannelsesråd, hvor det vil være muligt at tilgodese en lang række af de synspunkter, som også har været fremme her i debatten.

Fru Eva Rothenborg gjorde en lang række misforståede bemærkninger. En af dem var, at enkelte medlemmer af de nu oprettede uddannelsesråd blev udskiftet efter den til enhver tid siddende ministers forgodtbefindende. Det er ikke rigtigt; det dækker i virkeligheden kun den meget lille del af medlemmerne, der er udpeget personligt. Alle de andre medlemmer er indstillet fra forskellige organisationer, der er blevet bedt om at komme med en indstilling, og de går ikke med ministeren, men indstilles af de forskellige organisationer.

Det er måske også nødvendigt at understrege, at de udvalg, der nu nedlægges, altid kun har været rådgivende, og at de råd, der nu oprettes i stedet for, også kun er rådgivende.

Der var også en bemærkning om, at det ville være nyttigere med fællesråd, som var uafhængige af det ene eller det andet direktorat. Jeg kan her understrege, at samtlige uddannelsesråd er uafhængige af direktoraterne og af ministeriets administration i øvrigt.

Det glædede mig, at hr. Svend Haugaard nøjedes med at tilslutte sig principperne og i øvrigt ville drøfte detaljerne i udvalget.

Fru Gerda Møller kunne traditionen tro se en lang række skræmmende ting, som ikke var indeholdt i selve forslaget, men som man måske med lidt god vilje, mente fru Gerda Møller, kunne læse ud af det. Jeg vil understrege, at de erhvervsrepræsentanter, der sidder i disse uddannelsesråd, er det, fru Gerda Møller kaldte demokratisk valgt: de er udpeget af de pågældende organisationer, og det er dem, der bestemmer, hvem der skal sidde der.